

Semestrální projekt NI-PDP 2022/2023

Paralelní algoritmus pro hledání minimálního hranového řezu hranově ohodnoceného grafu

Bc. Luboš Zápotočný

FIT ČVUT
Thákurova 9, 160 00 Praha 6

15. května 2023

1 Definice pojmů a popis sekvenčního algoritmu

V této kapitole se budeme věnovat definici problému a popisu sekvenčního algoritmu pro řešení minimálního hranového řezu v hranově ohodnoceném grafu. Nejprve připomeneme základní pojmy týkající se grafů a hranového řezu a poté představíme konkrétní problém, který se v této práci řeší.

Problém minimálního hranového řezu v hranově ohodnoceném grafu spočívá v nalezení dvou disjunktních podmnožin uzlů, takzvaných X a Y , takových, že součet ohodnocení všech hran spojujících uzly z obou množin je minimální. Tento problém má mnoho praktických aplikací, například v oblasti sítí, kde se hledají nejlevnější cesty mezi uzly sítě.

Vstupní data obsahují číslo reprezentující počet vrcholů v grafu a následně reprezentaci ohodnocení hran pomocí matice sousednosti. Ukázka vstupních dat je vyobrazena v ukázce 1.

10

0	112	0	0	98	80	0	0	91	102
112	0	90	0	0	0	0	119	96	0
0	90	0	0	104	111	82	0	0	107
0	0	0	0	0	114	96	0	0	0
98	0	104	0	0	118	80	88	0	0
80	0	111	114	118	0	105	106	0	105
0	0	82	96	80	105	0	109	93	99
0	119	0	0	88	106	109	0	0	83
91	96	0	0	0	0	93	0	0	95
102	0	107	0	0	105	99	83	95	0

Kód 1: Vstupní data

Sekvenční algoritmus pro řešení tohoto problému je založen na postupném procházení některých (nikoli všech) kombinací podmnožin uzlů X a Y a hledání takové kombinace, která minimalizuje součet ohodnocení hran mezi nimi.

Některé kombinace algoritmus vynechává, jelikož nemůžou vést k lepšímu řešení, než je aktuálně nalezené minimum. Při průchodu stromem možných kombinací některé podstromy můžeme vynechat. Této metodě se říká Branch and Bound.

```

if (currentWeight >= bestWeight) {
    upperBoundCounter++;
    return;
}

```

Kód 2: Horní řez

```

int lowerBound = graph.cutLowerBound(cut, index);

if (currentWeight + lowerBound >= bestWeight) {
    lowerBoundCounter++;
    return;
}

```

Kód 3: Dolní řez

Princip prořezávání pomocí Branch and Bound spočívá v systematickém prohledávání stromu kombinací s cílem najít optimální řešení s co nejmenším počtem vyhodnocených kombinací. Algoritmus začíná v kořeni stromu a postupně prochází všechny jeho větve, přičemž se snaží minimalizovat horní hranici ceny řešení a zároveň maximalizovat dolní hranici ceny řešení. Toho se dosahuje pomocí prořezávání podstromů, které nemohou obsahovat optimální řešení.

Prořezávání probíhá pomocí dvou technik: dolních a horních odhadů. Dolní odhady se používají k identifikaci podstromů, které neobsahují optimální řešení, a mohou být tedy bezpečně prořezány. Horní odhady se používají k minimalizaci počtu vyhodnocených kombinací tím, že prořezávají podstromy, jejichž řešení by bylo horší než nejlepší nalezené řešení. Ukázka kódu 2 zobrazuje implementaci horního řezu. Ukázka kódu 3 znázorňuje podmínka pro řez pomocí dolního odhadu.

Dolní odhad je spočítán tak, že pro každý zatím nepřirazený uzel grafu v daném mezistavu s částečným řezem vypočteme, o kolik by se váha řezu zvýšila, pokud by tento uzel patřil do X, o kolik by se zvýšila, pokud by tento uzel patřil do Y a vezmeme menší z těchto dvou hodnot a tato minima posčítáme pro všechny nepřirazené uzly.

Cílem prořezávání stromu kombinací pomocí Branch and Bound je minimalizovat počet vyhodnocených kombinací a najít optimální řešení. Tento algoritmus je velmi účinný pro řešení problémů, kde je prostor kombinací velký a výpočetní čas je omezený. [1]

Rekurzivní části algoritmu jsou vyobrazeny na ukázkách 4 a 5.

Za předpokladu, že je nalezeno lepší řešení, je tato hodnota uložena a rekurzivní prohledávání této cesty ve stromu kombinací je u konce. Kód 6 zobrazuje část rekurzivní funkce, která kontroluje

```

void DFS_BB(const Graph &graph, int maxPartitionSize,
            bool *cut, int count, int index,
            int currentWeight, int &bestWeight);

```

Kód 4: Prototyp rekurzivní funkce

```

// try with this vertex
cut[index] = true;

// try with this vertex (need to extend current cut)
DFS_BB(graph, maxPartitionSize,
        cut, count + 1, index + 1,
        currentWeight + graph.vertexWeight(cut, index, index), bestWeight);

// restore the status of the cut
cut[index] = false;

// try without this vertex (need to extend current cut)
DFS_BB(graph, maxPartitionSize,
        cut, count, index + 1,
        currentWeight + graph.vertexWeight(cut, index, index), bestWeight);

```

Kód 5: Rekurzivní volání

```

if (index == graph.size) {
    if (count != maxPartitionSize) {
        return;
    }

    if (currentWeight < bestWeight) {
        bestWeight = currentWeight;
    }

    return;
}

```

Kód 6: Prototyp rekurzivní funkce

aktuální váhu řezu a aktualizuje globální proměnnou v případě nalezení lepšího řešení.

Popiste paralelní algoritmus, opet vyjdete ze zadání a přesně vymezte odchylky, které při implementaci OpenMP používáte. Popiste a vysvětlete strukturu celkového paralelního algoritmu na úrovni procesu v OpenMP a strukturu kódu jednotlivých procesů. Např. jak je naimplementována smyčka pro činnost procesu v aktivním stavu i v stavu nečinnosti. Jaké jste zvolili konstanty a parametry pro skalování algoritmu. Struktura a semantika příkazové řádky pro spouštění programu.

2 Popis paralelního algoritmu a jeho implementace v OpenMP - datový paralelismus

Popiste paralelní algoritmus, opet vyjdete ze zadání a přesně vymezte odchylky, které při implementaci OpenMP používáte. Popiste a vysvětlete strukturu celkového paralelního algoritmu na úrovni

procesu v OpenMP a strukturu kodu jednotlivých procesů. Např. jak je naimplementována smyčka pro činnost procesu v aktivním stavu i v stavu nečinnosti. Jaké jste zvolili konstanty a parametry pro skalování algoritmu. Struktura a semantika příkazové řádky pro spuštění programu.

3 Popis paralelního algoritmu a jeho implementace v MPI

Popište paralelní algoritmus, opět vyjdete ze zadání a přesně vymezte odchylky, zvláště u Master-Slave části. Popište a vysvětlete strukturu celkového paralelního algoritmu na úrovni procesu v MPI a strukturu kodu jednotlivých procesů. Např. jak je naimplementována smyčka pro činnost procesu v aktivním stavu i v stavu nečinnosti. Jaké jste zvolili konstanty a parametry pro skalování algoritmu. Struktura a semantika příkazové řádky pro spuštění programu.

4 Namerené výsledky a vyhodnocení

1. Zvolte tři instance problému s takovou velikostí vstupních dat, pro které má sekvencní algoritmus časovou složitost alespoň několik minut - více informací na <http://courses.fit.cvut.cz> v sekci "Organizace cvičení". Pro měření času potřebný na čtení dat z disku a uložení na disk neuvazujte a zakomentujte ladění tisky, logy, zprávy a výstupy.
2. Měřte paralelní čas při použití $i = 2, \cdot, 60$ výpočetních jader.
3. Tabulková a případně graficky zpracované namerené hodnoty časové složitosti měřených instancí běhu programu s popisem instancí dat. Z naměřených dat sestavte grafy zrychlení $S(n, p)$.
4. Analýza a hodnocení vlastností paralelního programu, zvláště jeho efektivnosti a skalovatelnosti, případně popis zjištěného superlineárního zrychlení.

5 Závěr

Celkové zhodnocení semestrální práce a zkušenosti získaných během semestru.

6 Literatura

Reference

- [1] Ph.D Ing. Michal Šoch. Ni-pdp: Prohlédávání do hloubky, 4. 2. 2022.